

TOLAŽBA VERE

Avstralski letalec Hans Bertram opisuje v svoji napeti knjigi "Let v pekel": "Šestnajst dni smo bili pogrešani, to je izgubljeni; nismo našli hrane in ne vode. Kaj bo z nami? Bomo ponoreli? Bomo umrli?"

Vendar želimo živeti, preprosto živeti! Zrl sem v neskončnost zvezdnatega neba, brez težkih misli sem opazoval utrinke. In takrat sem našel pot, edino pot: molil sem!

V tišini noči sem izgovarjal besedo za besedo "Oče naš", v tvojo roko polagam našo usodo, Gospod!

V tistem trenutku sem prepoznal najpreprostejšo življenjsko resnico, ki jo mi, ljudje, tako dolgo zaman iščemo. In ta resnica je: Ti, človek, v življenju potrebuješ le dve reči: potrebuješ voljo in vero!"

ZAKAJ LAHKO VERUJEMO?

Čemu smo na zemlji?

Zakaj nas je Bog
ustvaril?

Ko človek ljubi,
mu prekipeva
srce. Svoje
veselje bi rad
delil z drugimi.
To ima od Boga.
Bog je človeka
ustvaril, ker je
svoje veselje
želel deliti z
nami.

Zakaj iščemo Boga?

Boga iščemo, ker
hočemo živeti v
polnosti na zemlji
in za zmerom v
nebesih.

Vest se ne sme ravnati
po občutkih, ampak po
resnici. Merilo vesti je
resnica, vir resnice pa je
Bog.

Največja vrednost Svetega pisma je v tem, da nas vodi v zvezo z najplemenitejšim bitjem, ki obstaja, z Bogom in Stvarnikom.

Z rednim
branjem počasi
ujamemo
glavno
sporočilo
Svetega pisma,
ki je v tem,
da je Bog dober
in da nas ljubi.

Človek in narava
imata istega
Stvarnika, zato je
narava naša sestra.

Ali lahko s svojo pametjo
spoznamo Boga?

Kaj ovira spoznanje Boga?

Zakaj verujemo?

Vera v Sloveniji je močna, ampak zelo zaspana!

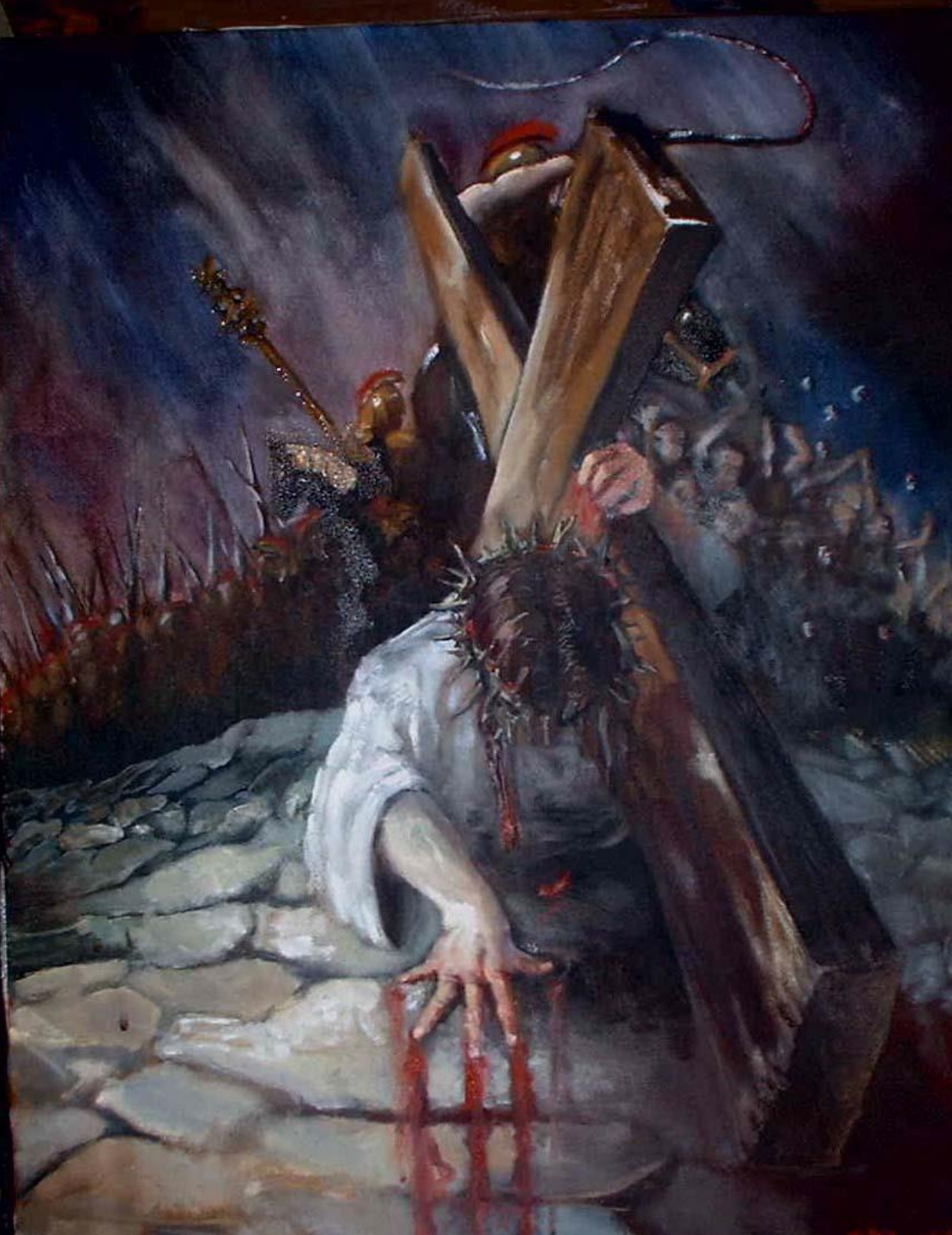
misijonar Pedro Opeka

Slovenci
spadamo
med
evropske
narode,
ki najmanj
molijo.

Sv. Avguštin:
»Kdor veruje,
se približuje,
kdor ne veruje,
se oddaljuje.
Duša potuje
s srcem
in ne z nogami!«

Goreča vera
ima pogum
nositi križ!
Naš pogum
je trpeti,
preboleti temo,
z novo silo
živeti,
z novo lučjo!

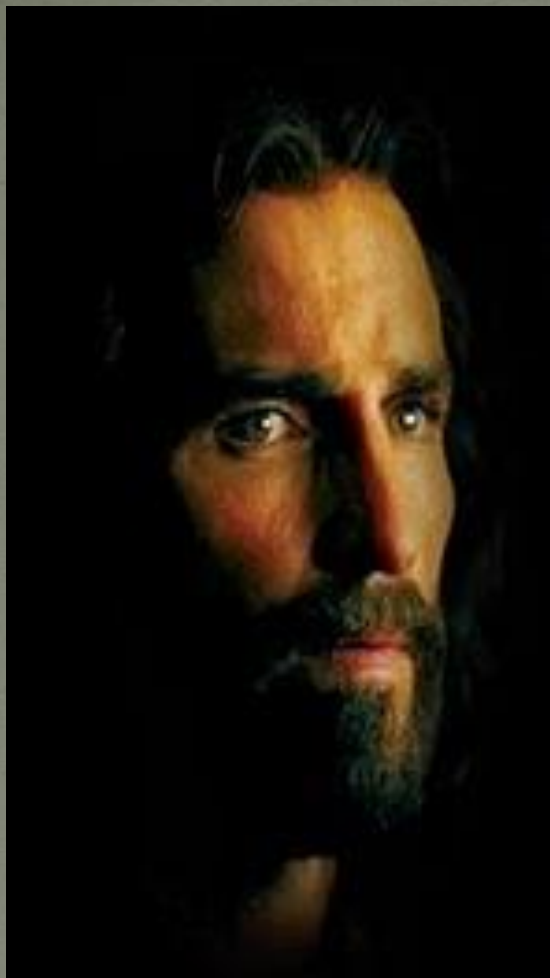

Goreča vera je vera Božjega otroka!

- Otrok noče biti sam.
- Otrok živi preprosto.
- Otrok živo doživlja druge.
- Otrok se rad objema .
- Otrok raste – bodite otroci, da boste rastle!
- Otrok verjame v ljubezen ljudi.
- Po vsakem padcu se otrok pobere

Za vero je pomembno srečanje s Kristusom!

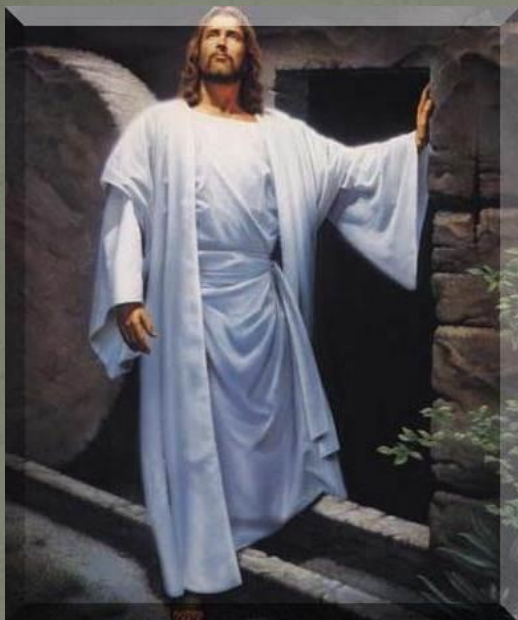

S kakšnim Kristusom?

- Jezus pa jim je takoj rekel: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« [Mt 14,27](#)
- Jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« [Mt 28,20](#)
- Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže. [Lk 22,27](#)
- Jezus jim je dejal: »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen. [Jn 6,35](#)
- Spet jim je Jezus spregovoril: »Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja.« [Jn 8,12](#)

- Jezus jim je tedaj rekel: »Ko boste povzdignili Sina človekovega, boste spoznali, da jaz sem in da ničesar ne delam sam od sebe, ampak govorim to, kar me je naučil Oče. [Jn 8,28](#)
- Veliko jih bo prišlo v mojem imenu. Govorili bodo: »Jaz sem« in bodo mnoge zavedli. [Mr 13,6](#)
- Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni. [Jn 14,6](#)
- Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil. [Jn 10,9](#)

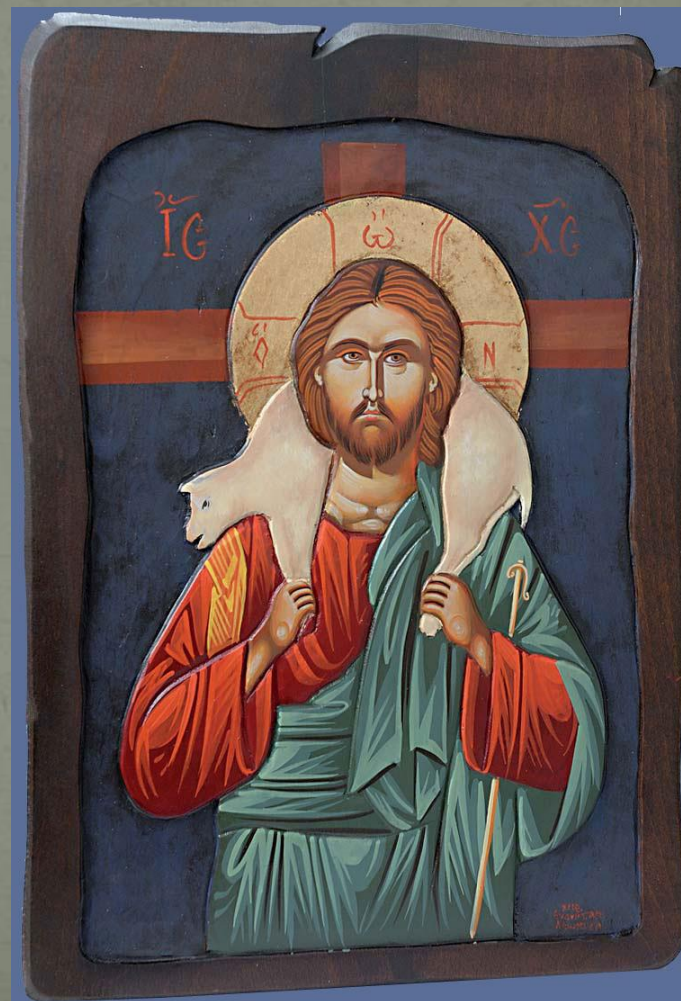

- Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. [Jn 10,10](#)
- Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce. [Jn 10,11](#)
- Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre. [Jn 11,25](#)
- Če sem torej jaz, Gospod in Učitelj, vam umil noge, ste tudi vi dolžni drug drugemu umivati noge. [Jn 13,14](#)
- Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! [Jn 13,34](#)
- Tisti dan boste spoznali, da sem jaz v Očetu in vi v meni in jaz v vas. [Jn 14,20](#)
- Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar. [Jn 15,5](#)

KDO JE ZAME JEZUS KRISTUS?

Kdor pozna Pastirja se mu vse, kar je v zvezi z Bogom spremeni v velik privilegij in čudovito nežnost. Naš Bog je zelo ljubeč. Naš Bog je Bog bližine.

Obrat navznoter – MOLITEV!

Če opuščaš molitev, se Bog vse bolj oddaljuje in nazadnje se spremni v pojem. Če ne moliš blagodejna Jezusova prisotnost izgine, njegova podoba otrpne.

ZAKRAMENT SPRAVE

DOŽIVIMO OBČESTVO!

Ljubezen do bližnjega je za nas kristjana zahteva, ki jo pred nas ne postavlja zapoved, predpis, ampak doživetje Ljubezni same. Ko najdemo Boga, nas ta ne zadrži pri sebi, ampak nas ožarjene z njegovo ljubeznijo vrne k ljudem.

Če pa Kristus ni bil obujen, je prazna vaša vera. 1 Kor 15, 17

Kristus spreminja smrt v veliko noč za vsakega človeka. To dejstvo daje življenju in smrti nov smisel. Kristjani z žalujočimi na eni strani delimo z bolečino, hkrati pa skušamo prižigati luč upanja in prinašati tolažbo vere.

Kristjani trdno verujemo, da bodo s Kristusom prek smrti prešli v življenje tisti, ki so v krstu postali eno telo z umrlim in vstalim Kristusom.

Pokojnim, ki so še v stanju očiščevanja in zorenja za nebesa ter si sami ne morejo več pomagati, lahko pomagamo mi in zveličani v nebesih. Lahko jim pomagamo z molitvijo, darovanim trpljenjem, najbolj pa z mašo.

Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo (Mt 5,4)
Ta blagor se lahko dotakne vsakega človeka, saj vsakdo v svojem življenju pozna jok. Bog že v Stari zavezi obljublja, da » bo obrisal solze z vseh obrazov« (Iz 25,8).

Jezus sam prosi Očeta za dar Tolažnika, ki ostane pri nas vekomaj (prim. Jn 14,16).

Če smo žalujemo, na svoje žalovanje odgovorimo z dejavno ljubeznijo do bližnjega: »On nas tolaži v vsaki naši stiski, tako da moremo mi tolažiti tiste, ki so v kakršni koli stiski, in sicer s tolažbo, s kakršno nas same tolaži Bog.« (2 Kor 1,3-4)

Čim bolj redno ljudje hodijo k maši (in s tem seveda tudi k drugim obredom), toliko večji je med njimi delež tistih, ki pričajo, da iz vere dobivajo moč in tolažbo. Med rednimi obiskovalci cerkve to potrjujejo skoraj vsi (93,3 %).

Živa vera daje moč in tolažbo. Tista živa vera, ki jo poživljata bogoslužje in molitev. Skoraj vsi, ki redno molijo, so namreč obdarovani s to izkušnjo. Na drugi strani pa lahko o moči in tolažbi vere v njihovem življenju govori le okoli petina tistih, ki ne molijo.

Čeprav vemo, da je vera milost oziroma dar, vidimo, da žive oziroma dejavne vere, ki našemu življenju daje moč in tolažbo, ni brez našega sodelovanja: molitvene prošnje, sodelovanja pri bogoslužju. Vera namreč raste in deluje po ljubezni.

Ob smrti pravimo: Konec je njegovega življenja. V resnici pa se vse šele začne. Res, zanj se je končala zadnja preizkušnja, toda začela se je večna predstava.

Končal je vajensko dobo in začel je mojstrstvo večnosti. Rodil se je. Rodil za večno življenje, za življenje resnice. Kako, da bi obstajali mrtvi? Mrtvih ni, Gospod! Samo živi so – na našem svetu in v onostranstvu.

Smrt sicer obstaja, Gospod, vendar le kot bežen trenutek. Korak iz začasnega v dokončno, v večno. Toda, kje je tisti, Gospod, ki sem ga v življenju ljubil, pa je odšel od mene? V tebi, Gospod, ga slišim, kako me kliče, kako me vabi, kako mi svetuje, kajti zaradi tebe mi je blizu.

Nekoč smo se dotikali s
telesi, zdaj se dotikajo
naše duše. Zdaj ga
srečujem, ko srečujem
tebe, nosim ga, ko
nosim tebe, ljubim ga,
ko ljubim tebe. O moji
pokojni, večno živi, ki
živite v meni –
pomagajte mi, da se
bom v tem kratkem
življenju dobro naučil
večno živeti!

